

31990L0232

L 129/33

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

19.5.1990

TRETJA DIREKTIVA SVETA

z dne 14. maja 1990

o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil

(90/232/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je Svet z Direktivo 72/166/EGS ⁽⁴⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 84/5/EGS ⁽⁵⁾, sprejel določbe o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in izvrševanju obveznosti zavarovanja te odgovornosti;

ker člen 3 Direktive 72/166/EGS zahteva, da vsaka država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da civilno odgovornost pri uporabi vozil, ki izvirajo z njenega ozemlja, krije zavarovanje; ker je treba obseg kritja odgovornosti in pogoje zavarovalnega kritja določiti na podlagi teh ukrepov;

ker je Direktiva 84/5/EGS, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu Španije in Portugalske, bistveno zmanjšala razlike med

ravnijo in vsebino obveznega zavarovanja civilne odgovornosti v državah članicah; ker pa med takšnimi zavarovalnimi kritji še vedno obstajajo precejšnje razlike;

ker je treba oškodovancem iz prometnih nesreč zagotoviti primerljivo obravnavanje ne glede na to, kje v Skupnosti se nesreča zgodi;

ker pravne praznine obstajajo zlasti pri kritju obveznega zavarovanja potnikov motornih vozil v nekaterih državah članicah; ker je treba zato, da bi zaščitili to posebej izpostavljeno skupino potencialnih oškodovancev, takšne praznine zapolniti;

ker je treba odpraviti sleherno negotovost glede uporabe prve alinee člena 3(2) Direktive 72/166/EGS; ker morajo vse police obveznega avtomobilskega zavarovanja kriti celotno ozemlje Skupnosti;

ker je v interesu zavarovanca, da vsaka zavarovalna polica v okviru ene same premije zagotavlja v vsaki državi članici kritje, predpisano po njenem pravu, ali če je to višje kritje, kritje, ki je predpisano po pravu države članice, s katere ozemlja izvira vozilo;

ker člen 1(4) Direktive 84/5/EGS zahteva, da vsaka država članica ustanovi ali pooblasti organ, ki bo oškodovancem iz nesreč, ki jih povzročijo nezavarovana ali neznana vozila, izplačala odškodnino; ker pa omenjena določba ne vpliva na pravico države članice, da odškodnino, ki jo izplača ta organ, obravnava kot subsidiarno ali nesubsidiarno;

⁽¹⁾ UL C 16, 20.1.1989, str. 12.

⁽²⁾ UL C 304, 4.12.1989, str. 41 in UL C 113, 7.5.1990.

⁽³⁾ UL C 159, 26.6.1989, str. 7.

⁽⁴⁾ UL L 103, 2.5.1972, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 8, 11.1.1984, str. 17.

ker pa se v primeru nesreče, ki jo povzroči nezavarovano vozilo, od oškodovanca v nekaterih državah članicah zahteva dokaz, da je odgovorna oseba nezmožna plačati odškodnino ali da odškodnine noče plačati, še preden lahko svoj zahtevek naslovi na organ; ker je ta organ bolj primeren, da sproži postopek proti odgovorni osebi, kot oškodovanec; ker je temu organu torej treba preprečiti možnost, da bi od oškodovanca, ki mu je treba izplačati odškodnino zahteval, da dokaže, da je odgovorna oseba nezmožna plačati odškodnino ali da odškodnine noče plačati;

ker v primeru spora med zgoraj omenjenim organom in zavarovateljem civilne odgovornosti glede tega, kdo naj oškodovancu iz nesreče izplača odškodnino, države članice zato, da bi se izognile vsaki zamudi pri izplačevanju odškodnine oškodovancu, zagotovijo, da je ena od teh strani določena kot odgovorna, da na prvi stopnji plača odškodnino še pred rešitvijo spora;

ker imajo oškodovanci iz prometnih nesreč včasih težave, ko hočejo izvedeti ime zavarovalnice, ki krije odgovornost pri uporabi motornega vozila, udeleženega v nesreči; ker je v interesu takšnih oškodovancev, da države članice nemudoma sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so omenjeni podatki takoj na voljo;

ker je treba predhodni dve direktivi o civilni odgovornosti pri uporabi motornih vozil z upoštevanjem vseh zgornjih pomislekov enotno dopolniti;

ker bo takšen dodatek, ki bo imel za posledico boljšo zaščito tako zavarovanih oseb kot oškodovancev iz nesreč, omogočil nadaljnje preseganje notranjih meja v Skupnosti in zatorej pospešil vzpostavljanje in delovanje notranjega trga; ker je zato kot podlago treba vzeti visoko raven varstva potrošnikov;

ker je skladno s členom 8c Pogodbe treba upoštevati prizadevanje, ki ga morajo vložiti nekatera gospodarstva, za katera so značilne razlike v razvoju; ker je treba nekaterim državam članicam odobriti prehodna obdobja zato, da bodo nekatere določbe te direktive lahko izvajane postopno,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Brez vpliva na drugi pododstavek člena 2(1) Direktive 84/5/EGS zavarovanje iz člena 3(1) Direktive 72/166/EGS krije odgovornost za telesne poškodbe vseh potnikov razen voznika, do katerih bi prišlo pri uporabi motornega vozila.

Za namene te direktive je pomen izraza „vozilo“ tak, kakor je opredeljen v členu 1 Direktive 72/166/EGS.

Člen 2

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vse police obveznega zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi vozil:

- na podlagi ene same premije krijejo celotno ozemlje Skupnosti, ter
- na podlagi ene same premije v vseh državah članicah zagotovijo kritje, ki je predpisano po njenem pravu, ali, če je to kritje višje, kritje, ki je predpisano po pravu države članice, s katere ozemlja izvira vozilo.

Člen 3

Prvemu pododstavku člena 1(4) Direktive Sveta 84/5/EGS se doda naslednji stavek:

„Vendar pa države članice ne smejo dovoliti organu, da plačilo odškodnine pogojuje s tem, da oškodovanec kakorkoli dokaže, da odgovorna oseba ni zmožna ali noče plačati.“

Člen 4

V primeru spora med organom iz člena 1(4) Direktive 84/5/EGS in zavarovateljem civilne odgovornosti glede tega, kdo mora oškodovancu iz nesreče izplačati odškodnino, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za to, da je ena od teh strani določena kot odgovorna, da na prvi stopnji oškodovancu nemudoma plača odškodnino.

Če je dokončno odločeno, da bi morala odškodnino v celoti ali delno plačati druga stran, ta druga stran ustrezno povrne izplačano odškodnino stranki, ki je plačala.

Člen 5

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da lahko osebe, udeležene v prometni nesreči, nemudoma ugotovijo identiteto zavarovalnice, ki krije odgovornost pri uporabi katerega koli motornega vozila, udeleženega v nesreči.

2. Komisija najpozneje 31. decembra 1995 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju odstavka 1 tega člena.

Če je potrebno, Komisija predloži Svetu ustrezne predloge.

Člen 6

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1992. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

2. Z izjemo od odstavka 1:

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

— Helenska republika, Kraljevina Španija in Portugalska republika se morajo do 31. decembra 1995 uskladiti s členom 1 in 2,

V Bruslju, 14. maja 1990

— Irska se mora do 31. decembra 1998 uskladiti s členom 1 glede sopotnikov na motociklih, do 31. decembra 1995 s členom 1 glede drugih vozil in se uskladiti s členom 2.

Za Svet

Predsednik

D. J. O'MALLEY
